

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עניסדה ע"י כ"ק ערן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....8:12
מוצאי שב"ק.....9:43
שיעורים כסדרן
נ"ך.....ישעיה לו-לו
בבלי.....בבא מציעא קיד
ירושלמי.....פסחים לד
תוספתא.....קרבות י'
רמב"ם.....בכורים יב

שעה 13, גליון 36 (654)

פרשת בהעלותך, ט"ז סיון, אבות פרק ב', שעת תשפ"ד לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט לשון הרע

דער איסור פון רעדן און הערן לשון הרע איז זייער א הארבע זאך. חז"ל זאגן (ערכין ט"ו:) אז לשון הרע איז ערנער פון די דריי הארבסטע עבירות. נאך זאגן חז"ל (פסחים ק"ח) אז איינער וואס רעדט אדער הערט און נעמט אן לשון הרע, איז ראוי ער זאל געווארפן ווערן פאר די הינט. דאס איז ווייל דאס איז די סדר פון הינט אז זיי בילן שטענדיג, און די זעלבע איז דער וואס איז פארנומען מיט לשון הרע'ס, ער איז אייביג פארנומען צו בילן אויף מענטשן, און דערבער איז דאס זיין עונש. ליידער ווערט יעדער נקשל אין דעם, איינער מער און איינער ווייניגער. חז"ל <<<<<<

א ווארט אויף די פרשה

וַעֲנַן ה' עֲלֵיהֶם יוֹמָם בְּנִסְעָם מִן הַמִּחֲנֶה. דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קצ"ח), ווען א מענטש שרייט צום אייבערשטן, הייסט מען אים פארן, ווי דער פסוק זאגט (שמות י"ד, ט"ו) מה תעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו. ביי קריעת ים סוף זענען די אידן געשטאנען פארן ים זייער פארלוירן און דערשראקן, די מצריים זענען זיי נאכגעלאפן פון הונטן, ווילדע חיות האבן געברוקט אויף זיי פון ביידע זייטן אינעם מדבר, און פון פארנט איז דא א גרויסער ים, זיי האבן נישט געזען קיין וועג ארויס פון דעם פלאנטער, דער אייבערשטער האט זיי אבער געהייסן פארן ווייטער, אריין אין ים אריין, און דאן האט דער אייבערשטער זיי געשפאלטן דעם ים, זיי זענען אריבערגעגאנגען אין די טרוקעניש, און זענען געראטעוועט געווארן.

דאס גייט אויף אן ביי יעדן מענטש, ווען ער געפונט זיך אין א שווערע מצב, ער טרעפט זיך אין א פלאנטער, און ער זעט נישט קיין שום וועג ארויס דערפון, ער שרייט צום אייבערשטן ער זאל אים העלפן, זאגט מען אים "פאר ווייטער", ווער נישט צעבראכן און געב נישט אויף, דו פרויבר אנצוגיין ווייטער אין דיין לעבן, פרויבר וויפיל און ווי אזוי דו קענסט, וועסטו נאכדעם זען ווי שיין דער אייבערשטער וועט דיר העלפן ארויסקריכן פון אלע דייןע פראבלעמען און צרות.

מיטאר נישט בלייבן שטעקן מיט די צרות און פראבלעמען, מיטאר נישט ווערן צעבראכן און אויפגעבן אויפ'ן לעבן, אלץ איז דא א וועג ארויס, אפילו ווען מ'זעט עס נישט מיט די אויגן, מ'דארף זיך נאר שטארקן צו גיין ווייטער, נישט זיך אפשטעלן פאר קיין שום זאך. דער הייליגער מהר"ש פון ליובאוויטש זי"ע פלעגט זאגן, "די וועלט זאגט אז מ'קען נישט גיין ארויטער גייט מען אריבער, און איך זאג אז מ'גייט לכתחלה אריבער", דאס מיינט אז מ'קען זיך נישט אפשטעלן פאר קיין שום שטרויכלונגען אויפ'ן וועג, מ'גייט מיט א שטארקייט, און מ'קומט איבער אלע שטערונגען.

דאס איז מרוקז אין דעם פסוק, וַעֲנַן ה' עֲלֵיהֶם יוֹמָם, ווען קען א איד זוכה זיין אז דער אייבערשטער ווען מיט אים? ער זאל שפירן דעם אייבערשטן און אייבערשטן זאל אים גיין גוט? בנסעם מן המחנה, ווען איז גרייט אלץ צו פארן ווייטער, גארנישט קען אים אפשטעלן פון זיין וועג, ער גייט פאראויס מיט א שטארקייט לויט וויפיל און ווי אזוי ער קען, און אזוי קומט ער אן צו אלע שיינע זאכן אין לעבן.

עס איז דא א בריוו וואס דער רבי האט געשריבן פאר זיין ברודער רבי חייאל, א מוראדיגע בריוו, לעדער קען נוצן די בריוו פאר התחזקות, דער רבי שרייבט אים (ת"י מוהר"ן, סימן קסה):

"הגיעני מכתבו פה זאסלאב", איך האב ערהאלטן דיין בריוו, "והנה לי צער גדול מזה", איך האב זייער אסאך ווייטאג, "איך מלאו לבם האנשים הרשעים האלה והעזו פניהם כל כך נגדך", ווי קען זיין מען זאל זיך צו דיר אויפפירן מיט אזא עזות, "ותמה אני איך לא נמצא טוב לעמת רע בנגדם לבער הרע", און איך וואונדער זיך, ווי קען זיין עס זאל נישט זיין מענטשן וואס זאלן זיך אננעמען פאר דיר?

"אהובי אחי נפשי ולבבי", מייך ליבער ברודער, "אל תירא ואל תחת מפניהם", האב נישט מורא פון זיי, "ויק חזק ואמץ בתורה וביראת ה' כל היום, כמדבר בין שנינו", שטארק זיך אין תורה און אין יראת ה', "ויזכות אבותיה מסיעתך, כי כל זה לגדל אותך ולהרבות כבודך ולגדל שכלך", ווייל דאס אלעס וואס דו גייסט אריבער איז נאר פאר דיין טובה, דיך ברענגען נענטער צום אייבערשטן, "כי כמו שאי אפשר לכל מיני זרעונים לבוא לתכלית גדולם אלא עד שנותנין מתחלה הגרעין בפער ואחר כך הגרעין נתבלה ואחר בלוותו יכרח ויצמיג ונעשה אילן גדול", אזוי ווי אלע פרוקט און אלע גרינצייג, אלעס וואס וואקסט - קען נאר וואקסן נאר נאכדעם וואס מען דעקט צו די זומען, די קערל - אונטער די ערד, און די קערל ווערט פארפולט, "בן הדבר הזה שעל ידי זה שמשפילין אותך עד עפר, על ידי זה התגדל ותציג ותפרח בעולם", אזוי אויף מיט דיר, דורכדעם וואס מען פארשעמט דיך און מען דערנידערט דיך, דורכדעם וועסטו וואקסן און גרויס ווערן אויף דער וועלט, "אלו היו יודעין אלו הרשעים מזה", ווען די שלעכטע מענטשן וואלטן ווען געוואוסט וואס פאר א טובה זיי טוען דיר מיט דעם וואס זיי רודפ'ן דיך, "בנדאי לא היו מביזין אותך", וואלטן זיי דיך זיכער נישט געפייניגט, "כי כל פנותם לרע", ווייל זייער גאנצע פוננה איז נאר דיר שלעכטס צו טון.

(תוף הפחל בהעלותך תשס"ג - עצהו אמורה ויקרא תשפ"ג)

א גוט ווארט

זוכט אויף צען זאכן וואס עס איז אייך גוט, צען גוטע זאכן וואס דער אייבערשטער טוט מיט אייך; צום ביישפיל, איך זע, איך הער, איך האב פיס, הענט וכיו"ו, און דאנקט אים פאר די צען זאכן: "ש'בח אייבערשטער אז איך זע, ש'בח אייבערשטער איך הער, ש'בח אייבערשטער איך האב הענט און פיס וכיו"ו"; אז איר וועט דאנקען דעם אייבערשטן יעדן טאג פאר די צען זאכן, וועט איר באקומען א טעם אין לעבן, איר וועט אנהויבן ארויסגיין פון אייער פארמאכטקייט, איר וועט אליין זען און אליין שפירן וואס וועט פאסירן מיט אייך, איר וועט מער נישט דארפן גלייבן אז דאס איז די עצה, איר וועט ווערן ניי געבוירן.

דאס דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן איז די עצה צו שפירן אין לעבן א טעם, פטור ווערן פון די טויטקייט. אזוי ווי דוד המלך זאגט (תהלים קטו, ו-ח): "לא המיתים יהללו קה", אז מען דאנקט נישט - שפירט מען טעם טויט, "וואנחנו נברך קה", אבער אז מען דאנקט און מען לויבט דעם אייבערשטן - הייבט מען אן צו לעבן.

א פרוי פונעם ראש ישיבה שליט"א

וויבאלד די אידן האבן אין זיך עזות, קענען זיי זוכה זיין צו קבלת התורה

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת בהעלותך, י' סיון, שנת תשע"ז לפרט קטן
לקבול ... נרו יאיר

אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלנו, אז מיר האבן זוכה געווען צו וויסן פון אזא גרויסע רבי, א רבי וואס איז אונז מחזק און מענדל אין אלע אונזערע שווערע מצבים; א רבי וואס לערנט אונז אויס אז מיר זאלן שטענדיג געדענקען פונעם אייבערשטן, און וויסן אז דער אייבערשטער פירט די וועלט.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב, סימן מח): "צריכין להיות עקשן גדול בעבודת ה'", ווער עס וויל דינען דעם אייבערשטן, דארף וויסן אז מען קען נישט זיין אן ערליכער איד נאר אז מען איז א גרויסער עקשן; ווייל דער יצר הרע האלט אין איין אראפוארפן א מענטש, און ברענגט אריין אין אים חלישות ה'דעת, אז דער מענטש זאל טראכטן כאילו דער אייבערשטער דארף אים נישט. אבער ווען א מענטש איז אן עקשן, און ער לאזט נישט נאך, נאר ער גייט שטענדיג צוריק צום אייבערשטן, וועט ער זוכה זיין סוף כל סוף צו אלע מדרגות.

מיר שטייען יעצט נאכן הייליגן יום טוב שבעות; חז"ל זאגן (בבבא נח): "מפני מה נתנה תורה לישראל, מפני שהן עזין", פארנוואס האט דער אייבערשטער געגעבן די תורה פאר די אידן? ווייל די אידן האבן אין זיך עזות; לכאורה דארף מען פארשטיין, וואס האט קבלת התורה צו טון מיט עזות? נאר וואס דען, מען קען נישט מקבל זיין די תורה נאר אז מען האט אין זיך עזות. דאס הייסט, אז אפילו עס גייט אריבער אויף א מענטש וואס עס גייט אריבער, און מען ווארפט אים אראפ כסדר, דאך איז ער אן עקשן, און ער קומט צוריק צום אייבערשטן; דאס זאגן חז"ל, אז וויבאלד די אידן האבן אין זיך עזות, קענען זיי זוכה זיין צו קבלת התורה.

דער הייליגער רבי נתן זאגט אויף דעם וואס חז"ל זאגן (מנחות פא): אויפן גר המערכי: "עדות הוא לכל באי עולם, שהשכינה שורה ב'שואל", אז די מנוחה איז געווען אן עדות פאר די גאנצע וועלט, אז דער אייבערשטער ריהט ביי די אידן; זאגט רבי נתן אז ביי די מנוחה שטייט (פסוק ד, ח): "וזה מצוה המנוחה, מקשה אהב"ו, מקשה איהו א לשון פון עקשנות; אז דאס וואס דער אייבערשטער ריהט ביי די אידן, איז ווען עס איז מקשה זהב, ווען דער מענטש האט ביי זיך עקשנות און ער לאזט נישט גארנישט אפ, נאר ער גייט שטענדיג צוריק צום אייבערשטן.

דערפאר בעט אידן דיר זייער, זאלסט זיך שטארקן מיט אלע זיינע כחות, און דו זאלסט גיין דריי מאל א טאג אין שול דאווענען, מיט מנין זייקא; מוה"רא"ש זכרנו לברכה פלעגט שטענדיג זאגן, ווער עס וויל האבן פרנסה, זאל שטענדיג דאווענען מיט מנין, ווייל אז מען דאווענט מיט מנין האט מען א דבר שבמנין; אפילו דער יצר הרע ברענגט אריין אין דיר א שולד געפיל, און ער מאכט דיר טראכטן אז קיינער דארף דיר נישט, דאך זאלסטו זיין אן עקשן און גיין אין שול.

זאלסט זייער אכטונג געבן קיינמאל נישט צו טשעפען א צווייטן, אפילו מען וועט דיר איינרעדן אז עס איז לשם שמים, און עס איז א מצוה, זאלסטו קיינמאל נישט טשעפען א צווייטן איד. אידן בעט דיר ברודער, אנטלויף פון די מצות; דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א, סימן א') ווען א מענטש איז זוכה און ער לערנט תורה, ווערט ער געראטעוועט פון דעם סארט יצר הרע וואס רעדט איין א מענטש אז עס איז א מצוה יענעם צו טשעפען.

זאגן (בבא בתרא קס"ה): אז יעדער ווערט נכשל אין לשון הרע, קיינער איז נישט ריין פון דעם. און די איינציגסטע וועג ווי אזוי א מענטש קען יא ניצול ווערן פון די הארבע זאך, איז נאר דורך תפלה. צו בעטן דעם אייבערשטן יעדן טאג אז מען זאל נישט רעדן און נישט מקבל זיין קיין לשון הרע. און נאר מיט די הילף פונעם אייבערשטן קען מען געראטעוועט ווערן פון דעם.

די בעסטע איז ווען מען טוט דאס אינדערפרי, גלייך נאכן זאגן ברכת התורה לייגט מען צו א קורצע תפלה, מען בעט דעם אייבערשטן אז מען זאל נישט נכשל ווערן דעם טאג אין לשון הרע.

און מען טאר נישט צובראכן ווערן ווען מען זעט אז מען איז יא דורכגעפאלן מיט לשון הרע, נאר זיך שטארקן כאטש פון יעצט און ווייטער נישט צו רעדן קיין לשון הרע. ווייל יעדעס מאל וואס מען האט זיך צוריק געהאלטן פון רעדן א לשון הרע איז שוין זייער חשוב און טייער, איין ווארט לשון הרע ווייניגער איז זייער חשוב אין הימל, און דעריבער דארף מען יעדע מאל באזונדער פרובירן זיך צוריק צו האלטן און נישט רעדן וואס מען דארף נישט.

אן אינטערעסאנטע זאך זעט מען אז ווען איינער קומט זאגן א לשון הרע ווערט עס גלייך אנגענומען. אפילו ווען דער לשון הרע איז געזאגט געווארן אויף א מענטש וואס מען קען אים, און מען האט אייביג געוואוסט אז ער איז ערליך און גוט. ווען איינער קומט אבער מיט א גוטע לשון הרע אויף יענעם וועט מען עס גלייך אננעמען. דער יצר הרע מאכט דאס אז עס זאל זיין אזוי געשמאק צו הערן א לשון הרע, און אז מען זאל עס גלייך אננעמען. מען טאר זיך אבער נישט לאזן פון אים, מען דארף זיך שטארקן און נישט אננעמען קיין שלעכטס אויף צווייטן איד, און די עצה דערצו איז נאר תפלה, צו בעטן אסאך דעם אייבערשטן.

באמת דארף זיך א איד צוגעוואוינען נישט צו דארפן אייביג הערן אלעס. איינער וואס מוז זיך איבעראל אריינשטעקן זיין קאפ, ער מוז אלעס הערן און מיטהאלטן, אזא איינער איז כמעט נישט מעגליך אז ער זאל נישט צוקומען צו הערן זאכן וואס מען דארף נישט און וואס מען טאר נישט הערן. און איינמאל מען הערט זאכן וואס מען דארף נישט, דאן גייט עס אריין אין הארץ אריין. ווערטער האבן זייער א גרויסע כח, ווען מען הערט זאכן וואס טויגן נישט, אפילו אויף די מינוט זעט אויס אז מען האט עס נישט אנגענומען, גייט עס אבער אריין אין מח, און דאס קען נאכדעם שאטן פארן מענטש.

דער זוהר הקדוש זאגט (תרו עה): "מאן דאדנדי רברבין, טפשא בליביה" - ווער עס האט גרויסע אויערן, איז א סימן אז ער האט טפשות אין זיין הארץ. דאס גייט ארויף אויף די מענטשן וואס האבן גרויסע אויערן, זיי דארפן איבעראל אריינשטעקן זייער אויער, זיי דארפן אלעס הערן און מיטהאלטן. דאס איז נישט קיין סימן פון חכמה נאר פון טפשות. אן אמתער חכם, זיצט זיך אין זיין ווינקל און ער שטופט זיך נישט אריין איבעראל, ער ווייסט אז וואס ער דארף הערן - וועט ער ממילא הערן, און וואס ער דארף נישט הערן - איז טאקע בעסער אז ער זאל עס נישט הערן.

דער רבי האט דערציילט (ספורי מעשיות, מעשה א') וועגן דעם טויבן געטלער, ער האט גארנישט געהערט וואס מענטשן רעדן, און טאקע דערפאר האט ער געלעבט א גליקליך לעבן. דער הייליגער בעל התניא ז"ע האט אין זיינע עלטערע יארן שוואך געקענט הערן. האט ער דאן געזאגט: "פארוואס דארף איד גוט הערן? וואס איד וויל זאגן - זאג איד, און וואס יענער זאגט - אינטערעסירט מיר נישט, ממילא פארוואס דארף איד הערן?" דער צדיק רבי נחמן הורידענדיג ז"ע, דער זיידע פון רבי'ן, האט געהאט די מידה אז ער האט ממש נישט געהערט א זאך וואס ער האט נישט געדארפט הערן, דאס איז געווען ווייל ער האט אסאך געבעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל צוקומען צו דעם צו הערן נאר וואס ער דארף.

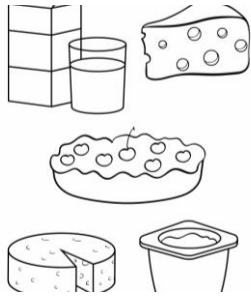
איינמאל איז ער געווען צוזאמען מיט נאך תלמידים פאר זיין רבי'ן דער הייליגער בעל שם טוב ז"ע, דער בעל שם טוב האט דאן גערעדט צו די אנדערע תלמידים איבער די גרויסקייט פון רבי נחמן הורידענדיג, און זיי האבן געזען ווי רבי נחמן בייגט זיך צו און פרובירט צו הערן, עס איז זיי געווען זייער אינטערעסאנט. האט זיי דער בעל שם טוב געזאגט: איר זאלט וויסן אז ער הערט בכלל נישט וואס איד רעדט יעצט, ער האט אזויפיל געבעטן דעם אייבערשטן ביז ער האט גע'פולעלט' אז ער זאל ממש נישט הערן וואס ער דארף נישט, און דערפאר הערט ער נישט וואס איד זאגט יעצט, אבער אזוי ווי ער האט געזען ווי מיינ מויל שאקלט זיך האט ער זיך צוגעבויהן צו קענען הערן.

די סיבה פארוואס א מענטש איז פארנומען צו הערן און רעדן נארישקייטן איז נאר ווייל ער גייט ליידיג. ווען א מענטש גייט ליידיג, ער טוט נישט גארנישט, פילט ער נישט קיין סיפוק אין לעבן, און דאס ברענגט אים אז ער זאל ווערן פארנומען מיט נארישקייטן, ער האפט אז אזוי וועט ער באקומען זיין סיפוק. אבער דער אמת איז אז דאס ברענגט נישט קיין סיפוק, מען דארף נאר בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זיין פארנומען מיט גוטע זאכן, מיט לערנען, מיט דאווענען, און מיט טון מצות, דאס ברענגט יא סיפוק פארן מענטש, און איינמאל מען באקומט סיפוק פון גוטע זאכן פעלט שוין נישט אויס צו רעדן און זיין פארנומען מיט נארישקייטן.

וואויל איז דעם וואס בעט אסאך דעם אייבערשטן אז ער זאל נישט רעדן און נישט הערן וואס ער דארף נישט, נאר זיין פארנומען מיט גוטע זאכן שטענדיג. וועט אים זיין גוט אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(שיחות מוה"רא"ש חלק ה' וחלק ב' ערך לשון הרע, וחלק ט"ו ערך שמיעה)

שאלות ותשובות בַּרְסֵלַב

איך בעט אזוי סאך וועגן מיינע עלעדזשים, וואו גייען אלע תפלות?

שאַלַה:

לכבוד דער ראש ושיבה שליט"א,

איך בין אלערזשייך צו מילכיגס, און איך בעט געדן טאג דעם אייבערשטן אז איך זאל שוין קענען עסן מילכיגס, איך שפיר אבער ווי מיינע תפלות גייען צו די לופט, עס רוקט זיך גארנישט. איך האף אז דער ראש ושיבה שליט"א וועט מיר געבן אן עצה וואס צו טון אז איך זאל שפירן אז דער אייבערשטער הערט מיר נא אויס.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ב' פרשת בהעלותך, י"ד סיון, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרוי גאר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

טו וואס ר' נתן האט אונז אויסגעלערנט; דער הייליגער ר' נתן זכרוננו לברכה פלעגט זאגן: "ווען א מענטש רעדט זיך אפ, זאגט דער אייבערשטער: 'קוקט אן דעם מענטש, איך געב אים גוטס און דאך רעדט ער זיך אפ, איך וועל אים ווייזן וואס מיינט שלעכט', אבער ווען א מענטש דאנקט דעם אייבערשטן זאגט דער אייבערשטער: 'קוקט אן דעם מענטש, ער האט גארנישט אין לעבן, און ער איז אזוי פרייליך און דאנקבאר, איך וועל אים ווייזן וואס מיינט גוט', און מען געבט אים א גוטע לעבן."

געוואוינן זיך צו צו דאנקען דעם אייבערשטן אויף אלע חסדים וואס ער טוט מיט דיר; דאנק אים אז דו ביסט געזונט, דאנק אים אז דו קענסט עסן פלייש און פיש; וויפיל מענטשן ליגן געבען אין שפיטאל און קענען נישט עסן נאר דורך אינטערוויענס - דער אייבערשטער זאל אונז אלע אפהיטן פון דעם, אז דו וועסט דאנקען דעם אייבערשטן וועט דער אייבערשטער זאגן פאר די מלאכים: "קוקט אויף דעם מענטש וואס דאנקט מיר און לויבט מיר, לאמיר אים געבן נאך גוטס."

א איד טאר נישט זאגן: "מיינע תפילות גייען צו די לופט"; קיין איין תפילה גייט נישט לאיבוד, נאר יעדע תפילה גייט ארויף צום אייבערשטן. קוק וואס דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן ב): "ניש מעצמנו בני ישראל שטועים, חס ושלום, בלבם, שקל התפילות הם לריק", עס זענען דא מענטשן וואס זענען זיך טועה און מיינען אז אלע תפילות וואס מען בעט גייט צו די לופט, "אבל באמת אינו כן, אלא סלקינן וצאפינן ובשלינן, הינו כל התפילות סלקינן ועליו", עס איז נישט אזוי, נאר אלע תפילות גיין ארויף צום אייבערשטן.

דו בעט ווייטער דעם אייבערשטן זאלסט קענען עסן מילכיגס, און אנשטאט נאר בעטן, זאלסטו קודם דאנקען דעם אייבערשטן אויף אלעס וואס דו קענסט נא עסן - וועסטו זען ווי דער אייבערשטער וועט דיר העלפן.

זאג פארן אייבערשטן: "רבוננו של עולם! איך דאנק דיר אז איך בין געזונט און שטארק, איך לויב דיר אז איך קען עסן געזונטע עסן. יישר כח אייבערשטער אז איך בין נישט אין שפיטאל באהאפטן צו אינטערוויענס; מיינ לעבן איז מיר אזוי גוט, וויפיל איך וועל דיר דאנקען וועל איך נישט קענען אנהייבן דיר צו דאנקען אפילו אויף איין פינטעלע גוטס וואס דו געבסט מיר; דו ביסט אזוי גוט צו מיר, איך האב דיר אזוי לייב אייבערשטער.

איך בעט דיר זייער אייבערשטער, העלף מיר איך זאל קענען עסן אלע סאךט עסן, איך זאל אויך קענען עסן מילכיגס און עס זאל נישט שאטן פאר מיינ געזונט. רבוננו של עולם! ווייז מיר אז דו הערסט אויס מיינע תפילות, באווייז דיר פאר מיר, איך וויל שפירן ווי מיינע תפילות ווערן אנגענומען", אזוי זאלסטו דאנקען און בעטן דעם אייבערשטן ביז דו וועסט זען דיין שוועה.

דער אייבערשטער זאל העלפן דו זאלסט זיין געזונט און שטארק.

איך ווארט זאלסט מיר שרייבן אז דו קענסט שוין עסן מילכיגס.

חז"ל דערציילן (פּבא בתרא נא.) בעז האט געהאט דרייסיג זון און דרייסיג טעכטער, און געדעס מאל ווען ער האט חתונה געמאכט א קינד האט ער געמאכט צוויי סעודות, א סעודת ארוסק און א סעודת נשואין, וואס צוזאמען האט ער געמאכט פאר זיינע קינדער הונדערט און צוואנציג סעודות; ער האט געהאט א חבד מנוח וואס האט נישט געהאט קיין קינדער, און ביי קיין איינס פון די הונדערט צוואנציג סעודות האט ער אים נישט גערופן, ווייל ער האט געזאגט: "פודנא עקרה במאי פרעא ליי", דער אייזל דער עקר, מיט וואס קען ער מיר באצאלן, ער האט דאך נישט קיין קינדער, ממילא גייט ער מיר נישט צוריקרופן צו קיין שמחות, זאגן חז"ל: "וכלן מתו בחייו", אלע קינדער פון בעז זענען געשטארבן בחייו, פאר אן עונש וואס ער האט געטשעפעט זיין חבד.

דער בן איש חי זכותו יגן עלינו זאגט אין זיין ספר בן יהודע אויפן פלאץ, אז בעז איז געווען אן ערליכער איד, און די סיבה פארן וואס ער האט נישט גערופן מנוח איז געווען לשם שמים, ווייל ער האט נישט געוואלט אז זיין חבד זאל האבן קנאה אויף די חתונות וואס ער האלט אין איין מאכן; מיט דעם אלעס, וויבאלד ער האט גורם געווען צער פאר זיין חבד, איז ער געשטראפט געווארן; זעט מען פון דעם ווי ווייט מען דארף זיין נזהר אכטונג צו געבן, נישט ווי צו טון א חבד.

חז"ל זאגן (פּבא מציעא נט.): "לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו, שמתוך שדמעתה מצויה אונאתה קרובה", א מענטש זאל זייער אכטונג געבן נישט צו טשעפען זיין ווייב, ווייל א פרוי וויינט זייער שנעל, און מען קען באקומען א גרויסן עונש. דערפאר זאלסטו זייער אכטונג געבן נישט ווי צו טון קיין שום איד, און בפרט דיין אייגענע ווייב.

רבי נתן האט געהאט א תלמיד, וואס ער איז געווען זייער א גרויסער ארעמאן, ער האט ממש גארנישט געהאט אין שטוב; איינמאל האט איינער געזאגט פאר רבי נתן אז עס איז א גרויס רחמנות אויף דעם ארעמאן, האט רבי נתן זיך אנגערופן און געזאגט: "אויף אים איז א רחמנות? א רחמנות איז אויף משה חניקעס (וואס איז געווען א גרויסער מתנגד אויף בני נח), וואס ער האט אסאך געלט, און ער איז פאנומען א גאנצן טאג צו עסן און טרינקען, און ער ווייסט נישט אז נאך אביסל וועט מען דארפן ארבעט גיין פון דער וועלט, און מען וועט דארפן אפגעבן דין וחשבון אויף יעדן איינציגן טאג; מיין תלמיד איז נישט קיין רחמנות, ווייל א גאנצן טאג איז ער עוסק אין התבודדות און מיט זיינע שיעורים פסדן, און נאך אביסל ווען ער וועט ארבעטן פון דער וועלט ווארט אים אפ זייער א שיינע וועלט."

זעט מען פון דעם אז דער גרעסטער רחמנות איז דער וואס לערנט נישט און דער וואס דאווענט נישט. אזוי ווי דער רבי האט געזאגט (תני מוה"ר, סימן שד): "אויף צוויי כיתות מענטשן האב איך גרויס רחמנות, אויף די מענטשן וואס זענען נישט מקורב געווארן צו מיר, און אויף די מענטשן וואס האבן נא געוויסט פון מיר אבער האבן מיר נישט געפאלגט, ווייל איך ווייס אז עס וועט קומען א צייט ווען מען וועט ליגן מיט די פוס צום טר, דעמאלט וועט דער מענטש ווייסן פארן חבד פארן וואס ער איז נישט מקורב געווארן צו מיר, און פארן וואס ער האט מיר נישט געפאלגט, ווייל אויב וואלט ער געווען מקורב צו מיר און מיר געפאלגט, וואלט נישט געווען קיין דרגא אויף דער וואלט וואס ער וואלט נישט צוגעקומען, אבער דעמאלט וועט שוין גארנישט נוצן, עס וועט שוין זיין צו שפעט."

דערפאר בעט איך דיר זייער, איעצך, ויהי אלקים עמך; וואו דו גייסט זאלסטו מיטנעמען א קליינע משניות, און ווען דו האסט אפאר איבריגע מינוט זאלסטו אריינכאפן א פרק משניות - פסדן דיין קא. דו קענסט דיר נישט פארשטעלן וואס משניות טוט פארן מענטש; מוה"רא"ש זכרוננו לברכה פלעגט זיך שטענדיגע בארימען, אז ווען מען וויל זען ווער עס איז א תלמיד היכל הקודש, זאל מען קוקן ווער עס דרייט זיך שטענדיג מיט א משניות און די האנט.

ווייל אן אמתער תלמיד היכל הקודש איז נישט פארגומען מיט א צווייטן, ער וזכט נישט וואו צו מאכן מחלקת, און ער מישט זיך נישט ביי קיינעם. ער ווייסט ביי זיך אז נאך אביסל וועט ער דארפן צוריקגיין צום אייבערשטן, און דאך וועט גארנישט נוצן, נאר די

BreivCenter.com/answers

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק אויסטערלישער שיינע שבועות אריבער אין שמעטל מיטן ראש ישיבה שליט"א

דער ראש ישיבה שליט"א איז שוין ארויסגעקומען מאנטאג נאכט ערב יום טוב אין שמעטל. און דינסטאג אינדערפרי אכט אויגער - נאכן דאווענען מיטן ערשטן מנין זיבן אויגער - האט דער ראש ישיבה פארגלערנט דעם דף אין וואלד אינטערן שאטן פון די ביימער. ארויסגענדריג צום וואלד האט דער ראש ישיבה געטראפן א אינגערמאן וואס איז דעמאלט אנגעקומען דאווענען שחרית, האט אים דער ראש ישיבה געזאגט ער זאל זען צו דאווענען מיטן ערשטן מנין, "האסט דאך יעצט געעפענט א נייע ביוזעס, דארפסטו זען צו דאווענען ביים ערשטן מנין".

נאכן פארלערנען דעם דף האט דער ראש ישיבה אויסגעטיילט דעם נייעם ספר "אשר היה אל ואל", פאר די אינגעלייט וואס האבן צושיייער געגעבן דאס צו קענען דרוקן. ביים טיילן דעם ספר האט דער ראש ישיבה געפרעגט: ווען איינער קומט צו דיר בעטן עסן, וואלסט אים געגעבן? אוודאי יא, און אויב בעט ער דיר דעם קומענדיג טאג בעטן נאכאמאל עסן, וואלסט אים אויך געגעבן, אבער אויב בעט ער נאכאמאל און נאכאמאל, ביז ווען וואלסטו אים געגעבן? וויפיל קען מען דען געבן? אבער אז מען דרוקט א ספר פון א צדיק, דאס איז א זאך וואס בלייבט אויף "אייביג", און דאס איז די גרעסטע צדקה. וואס שטייט אין דעם ספר? דער ראש ישיבה האט געעפענט דעם ספר און אנגעהויבן צו זאגן א שטיקל וואס מען זעט גלייך דערפון התחזקות אויף למעשה, ארויסצוברענגען דאס גרויסקייט פון העלפן דרוקן די ספרים.

במשך דעם טאג האט מען זיך געגרייט צום הייליגן יום טוב, אסאך געסט זענען געקומען מיטהאלטן דעם שיינעם יום טוב, וואס דאס איז איינס פון די דריי צייטן וואס מען איז געקומען צום הייליגן רבי'ן. דאס איז טאקע די פלאץ צו באדאנקען די געטרייע הנהלה פון בית התבשיל וואס האט צוגעשטעלט וואסער אויף אסאך פלעצער אין שמעטל, כדי מען זאל זיך קענען דערפרישן בשעתן שפאצירן צום שול און צוריק. שבועות ביינאכט האט זיך אנגעהויבן מיט א ווארעמע מנחה פונעם דיין שליט"א, דערנאך האט דער ראש ישיבה גערעדט אפאר ווערטער צוליב דעם וואס ער האט געוואלט דאווענען מעריב נאכן זמן רבינו תם, הגם אין מנן אברהם שטייט אז די עיקר איז אז די קידוש זאל זיין נאכן זמן, אבער אין טור ווערט געברענגט אז אויך מעריב זאל זיין נאכן זמן, כדי עס זאל זיין זיבן גאנצע וואכן, אזוי ווי די פסוק זאגט "שבע שבתות תמימות תהייה".

דער ראש ישיבה האט פארציילט אז בחייו פון מוהרא"ש ז"ע פלעגט ער איינשטיין אויף יום כיפור אין בארא פארק ביי הרב הצדיק רבי יצחק לעזער שליט"א כדי צו קענען זיין ביי מוהרא"ש ז"ע. אויפן וועג אהיים פון בית המדרש צו די דירה, האט רבי יצחק געשמועסט מיט אים און אים געזאגט א געוואלדיגע ווארט: "ר' יואל יעצט איז שוין די געוואלדיגע טאג יום כיפור וואס מען קען זיך אלעס אויסבעטן, מען דארף נישט ווארטן אויף מארגן ווען מען וועט שוין זיין הונגעריג און מיד, מען קען שוין יעצט אלעס אויסבעטן." האט דער ראש ישיבה געזאגט, אז דאס קען מען אויך זאגן יעצט שבועות ביינאכט, מען דארף נישט ווארטן אויף נאך די סעודה ווען מען ווערט שוין מיד, מען קען שוין יעצט זיך אויסבעטן אלעס גוטס. דער ראש ישיבה האט געזאגט אז דאס וואס מען גייט אין מוקה סמוך לעלות, קען מען רעכענען דעם ערשטן עלות השחר, און סמוך מיינט א האלבע שעה פארן עלות. נאכן סעודה איז מען זיך צאמגעקומען אין בית המדרש זאגן צוזאמען דעם תיקון ליל שבועות אזוי ווי מוהרא"ש האט אוועקגעשטעלט מען זאל דאס זאגן, דאס איז די ערשטע און די לעצטע פסוק פון יעדע פרשה, און דערנאך די תרי"ג מצוות.

אינצווישן האט מען געזינגען שיינע אידישע ניגונים, פאר די תרי"ג מצוות האט דער ראש ישיבה געזאגט, אז מען קוקט גוט זעט מען אז מיר זענען מקיים די אלע מצוות וואס מען גייט דא זאגן, און מיר זענען נישט עובר אויף

פּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת אִין דַּפִּים גַּמְרָא וְאִס עַר הָאָט אַרײַנגַעכאַפֿט יַעֲדן טַאָג, נָאָר דָאָס וָועט מַעֵן מִיט נַעֲמֵן מִיט זִיך, אַזױ ווי חַו"ל זָאָגן (פּבֹּת ו, ט); "אִין מְלִוּן לֹו לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טֹבֹוֹת וּמַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תֹרָה וּמַעֲשִׂים טֹבִים בְּלֶבָד".

רַבִּי נִתָּן הָאָט אָמַל גַּעְזָאָגַט; אֲלַעס קֵעַן אִיך זיך אויסמאַלן, נָאָר נִישַׁט דַעם עַרְשָׁטֵן פֶּרוּף הַבָּא אִין קְבָר, דָאָס קֵעַן אִיך מִיר נִישַׁט אויסמאַלן". גַעְלִויבְט דַעם אִיבְעַרְשָׁטֵן אַז מִיר הָאָבן זֹזְהָ גַעְוֵנען צו הָאָבן אִין אַוְנְעֵר דֹור מוֹהְרָאָשׁ וְכֶרוֹנוֹ לְכֶרֶךָ וְאִס הָאָט מִיט אַוְנְן כֶּסֶד גַעְחַזְרִיט אַז מִיר זָאָלן לַעֲבֹן מִישָׁן תְּכִלִּית, אִין מִיר זָאָלן גַעְדַעֲנֵקֵעַן אַז עַס אִיז דָא אַ בֵּית הַקְּבֻרוֹת, אִין אַז מַעֵן וָועט אִיין טַאָג זִיין אַ גֹּוֹסַס אִין אַ מֵת.

מוֹהְרָאָשׁ וְכֶרוֹנוֹ לְכֶרֶךָ פֶּלַעַט שְׁטַענְדִּיג אַרְפּאַלִיגן וְרִי אַזױ אַ לְבָב זַעַט אוֹיַם; דִּי ווייב שְׁרַיִיט אִין וויינט: "מִיין מַאן, אויף וָועם הָאָסְטוּ מִיך אִיבְעַרְגַעֲלַאָזַט", דִּי קִינְדֵער וויינען: "טַאָטֵע וָוער וָועט אַוְנְן גַעֲבֹן גַעֲלֵט? וָוער וָועט אַוְנְן חַתּוּנְהָ מַאָכן?" פֶּלַעַט מוֹהְרָאָשׁ שְׁטַענְדִּיג זָאָגן: "אַבְעֵר קִינְדֵער הָאָט נִישַׁט רַחֲמֵנוֹת אִיפֿן נַפְטָר אַלִיין", מַעֵן גַעַמַט דַעם מַעֲנַטֵשׁ אִין מַעֵן לִיגַט אִים אַרִיין אִין דַעַר עַרֵד; דִּי חֶבְרָה קְרִיִשָׁא קֹמַעַן אִין דַעַקן אִים צו מִיט עַרֵד אַוְנְן אַלֵע גִיִעַן אַהִיִם, קִינְדֵער טְרַאָכַט נִישַׁט עַרֵד וָואָס טוּט זיך יַעֲצַט אַפּ אִינַעם קְבָר... עַס קֹמַעַן צו גִיין פֶּעֶלְד־מִיין מִיט אַנְדַעֲרַע חַיְלַעַף, וָוערַעם אִין שְׁלַאָנְגַעֲלַעַן, אִין זִי עַסן אויף דַעם מַעֲנַטֵשׁ, וָואָס דָאָס אִיז שְׁרַעַקֶלִיכַע; סִי אויף פֶּאָרן נַפְטָר.

קֹמַט רַבִּי נִתָּן אִין זָאָגַט, אַז אַ גֹּוֹף וָואָס הָאָט גַעְלַעֲרַנט לִיקוּטִי מוֹהְרָן וָועלן דִּי וָוערַעם אִין קְבָר נִישַׁט צוִקֹמַעַן צו דַעם גֹּוֹף, נַאָכְדַעם קֹמַט מוֹהְרָאָשׁ אִין זָאָגַט אַז אַ גֹּוֹף וָואָס הָאָט גַעְזָאָגַט מִשְׁנֵיּוֹת וָועלן דִּי וָוערַעם אִין קְבָר נִישַׁט צוִקֹמַעַן. פֶּרַעַג אִיך דִּיר מִיין טִיעַרַע פֶּרְדֵער ..., פֶּאָרְוַאָס זָאָלְטוּ נִישַׁט פֶּאָלְגן מוֹהְרָאָשׁ אִין זָאָגן יַעֲדן טַאָג אָפֿאַר פֶּרְקִים מִשְׁנֵיּוֹת? נָאָר דָאָס וָועט אַוְנְן רַאָטֵעוֹנַען - סִי אויף דִּי וָועלַט אִין סִי אויף יַעֲנַע וָועלַט.

אִיך הָאָף אַז דִּו הָאָסַט הַנְּזָאָ וָוען אִיך שְׁרַיִיב דִּיר, אִין זָאָלְט וויסן אַז אִיך וָואָרַט אַז דִּו זָאָלְט מִיר צוִרִיק שְׁרַיִיבן - אָפֿילוּ אָפֿאַר שְׁוֹרַת; יַעֲדַעס מַאָל וָואָס דִּו שְׁרַיִיבַסט מִיר בִּין אִיך זיך מְמַשׁ מַחֲזֵ. דַעַר אִיבְעַרְשָׁטֵן זָאָל דִּיר הַעֲלֵפֿן אַז דִּו זָאָלְט מַעְלִיחַ זִיין אִין אַלֵע דִיעַע עַנְנִים. אַ גֹּוֹטֵן טַאָג.

סימן טוב ומזל טוב

- החתן **דוד דייטש** ה"ו בארא פארק
צו זיין שמחת התתונה למזל טוב
- החתן **ידידה אשר מלבי** ה"ו ירושלים
צו זיין שמחת התתונה למזל טוב
- החתן **שמואל פאלאק** ה"ו ירושלים
צו זיין שמחת התתונה למזל טוב
- מו"ה **מרדכי אהרן שפילמאן** ה"ו וויליאמסבורג
צו די שמחה פון זיין זון הבחור החתן **עלילג** ה"ו למזל טוב עב"ג
- בת מו"ה **נחמן ניישטיין** ה"ו בארא פארק
מלמד משה מנסרותי הקדיש
- מו"ה **מנחם זאב שטערן** ה"ו סטעטן איילענד
בנא בית המדרש חכם הקודש ספקטן אילענד
- צו די שמחה פון זיין זון הבחור החתן **שמואל מרדכי** ה"ו למזל טוב עב"ג
- בת מו"ה **שלמה וויינבערגער** שליט"א מאנסי
- מו"ה **יהושע פיטרקבסקי** ה"ו לעיקוואד
צו די שמחת הבר מצווה פון זיין זון למזל טוב
- מו"ה **מרדכי לעווינזאן** ה"ו ירושלים
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב
- מו"ה **מנחם מענדל שימשאוויטש** ה"ו בארא פארק
צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב
- מו"ה **זלמן ווייל** ה"ו ברכפעלד
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

פארוואס?? פארוואס??

פארוואס האב איך נישט א שידוך?
פארוואס האב איך נישט פרנסה?
זאג תהלים נאך א קאפיטל, נאך א קאפיטל
קול ברסלב
212-444-9191
1,2,1,4,2,47

התורה והברכה

א הארציגן דאנק לידידותי הקודש
הבה דוד טשינאנגל ה"ו
פארן מרב זיין

פרנס השבוע - פרשת בהעלותך
אין רשימת זוכה נעוץ צו נספח א תייל און רשע לימוד התורה פון די למדי הבולל
בזכות דעם זאלט איר געבענשט ווערן מיט אלעם נטם.

קוואל פון חיזוק (פרוע) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 320-9090-438
בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידישיגי 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 300-8080-438
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com